24/10/2025

Εορτή του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου στα Φάρσαλα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, την Πέμπτη 23 Οκτωβρίου, ιερά μνήμη του αγίου, ενδόξου και πανευφήμου αποστόλου Ιακώβου του Αδελφοθέου, χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Φαρσάλων, ευχόμενος στον άγοντα για την ονοματική του εορτή Πανοσιολογιώτατο Αρχιμανδρίτη π. Ιάκωβο Σιακάρα, Προϊστάμενο του προειρημένου Ιερού Ναού.

Στο τέλος, ο Σεπτός Ποιμενάρχης ομίλησε προς το εκκλησίασμα για την πνευματική μορφή του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, υπογραμμίζοντας τη σημασία της πίστεως και της ταπεινώσεως στη ζωή των πιστών:

«Στη συναγωγή της Ναζαρέτ, αναρωτιούνταν οι άνθρωποι, οι οποίοι είχαν πάει την ημέρα του Σαββάτου για να λατρέψουν τον Θεό, όταν ο Κύριος βρισκόταν εκεί, στον τόπο όπου μεγάλωσε, αναρωτιούνταν λοιπόν εάν πράγματι αυτός είναι ο Υιός του Ιωσήφ, του ξυλουργού, και της Μαρίας. Εάν πράγματι ήταν ο αδελφός του Ιακώβ, του Ιωσήφ, εάν ήταν πράγματι ο αδελφός των αδελφών, των γυναικών αδελφών που έμεναν εκεί στη Ναζαρέτ.

Και ο Κύριος, βέβαια, σηκώθηκε και ερμήνευε τον λόγο του Μωυσέως και ομιλούσε περί της παρουσίας του ζώντος και αληθινού Θεού στη ζωή των ανθρώπων. Αποκάλυπτε στους παρευρισκόμενους αυτήν την παρουσία του Θεού, και εκείνοι αναρωτιούνταν εάν ήταν πράγματι αυτός. Με την ανθρώπινη, όμως, αδυναμία, τον περιέβαλλαν με καχυποψία, με φθόνο και με αμφισβήτηση.

Γι’ αυτό και το ευαγγελικό ανάγνωσμα που διαβάσαμε σήμερα τελειώνει, λέγοντας ότι ο Κύριος, επειδή αμφισβητήθηκε στο πρόσωπό του, δεν πραγματοποίησε εκεί πολλά σημεία, πολλά θαύματα, για να βεβαιώσει δηλαδή τη θεανθρώπινη φύση Του και ότι είναι ο Υιός του Θεού του ζώντος, του αληθινού Θεού, ο οποίος ήρθε στον κόσμο για τη σωτηρία των ανθρώπων.
Αυτό είναι το πρώτο σημείο, που θα πρέπει να έχουμε στη μνήμη μας: ότι η παρουσία του Θεού έρχεται από εκεί που εμείς δεν το περιμένουμε. Γιατί πολλές φορές εμείς θέλουμε θαύματα, θέλουμε σημεία, θέλουμε ξεχωριστά μεγαλεία για να επιβεβαιώσουμε την παρουσία του Θεού στη ζωή μας. Αντίθετα όμως, όπως διαβάζουμε στα βιβλία της Καινής Διαθήκης, των Ευαγγελίων και των Επιστολών, ότι ο Χριστός, ή ο ζωντανός Θεός, έρχεται ανάμεσά μας ταπεινός, έρχεται ανάμεσά μας αδύναμος πολλές φορές, για να μπορέσει να μας πείσει ότι Αυτός είναι ο Θεός, ώστε εμείς να αγαπήσουμε τον Θεό και να πιστέψουμε σε Αυτόν.

Παράλληλα, επειδή σήμερα είναι η μνήμη του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, ο οποίος ήταν αδελφός του Κυρίου, σύμφωνα με μια παλαιά παράδοση, όταν ο Ιωσήφ μοίρασε τα χωράφια του, τα άλλα παιδιά του δεν θέλησαν να αφήσουν κάτι στον Ιησού, τον Υιό της Μαρίας, γιατί θεωρούσαν ότι δεν ήταν «δικός» τους, αλλά παιδί της Μαρίας. Ο Ιάκωβος τότε είπε ότι το δικό του μερίδιο θα το μοιράζεται με τον Χριστό. Γι’ αυτό και ονομάστηκε Αδελφόθεος, αλλά και Δίκαιος, δίκαιος ενώπιον του Θεού.

Σήμερα, λοιπόν, η Εκκλησία μας εορτάζει τη μνήμη του, και ήρθαμε να τελέσουμε

τη Θεία Λειτουργία, να δοξολογήσουμε και να μεγαλύνουμε τον Θεό, να τιμήσουμε τον Άγιο Ιάκωβο τον Αδελφόθεο, αλλά και να ευχηθούμε στον αδελφό μας τον πατέρα Ιάκωβο, ο οποίος εορτάζει την ονομαστική του εορτή, ώστε ο Άγιος Ιάκωβος να γίνεται ποδηγέτης στη ζωή του, να είναι όπως κι εκείνος, να μαρτυρεί το όνομα του Ιησού Χριστού.

Ο Ιάκωβος ο Αδελφόθεος δεν ήταν ένας από τους Δώδεκα μαθητές του Ιησού Χριστού. Μετά όμως την Ανάσταση του Χριστού, ήταν από εκείνους που πίστεψαν στην παρουσία του ζώντος Θεού και έγινε ο πρώτος επίσκοπος Ιεροσολύμων. Ήταν μια σημαντική προσωπικότητα, γιατί τον αναφέρει και ο Απόστολος Παύλος, όταν ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα και έμεινε εκεί δεκαπέντε ημέρες για να συναντήσει τον Απόστολο Πέτρο και να συνομιλήσει μαζί του. Μνημονεύει δε και τον Ιάκωβο τον Αδελφοθέο ως έναν από τους στύλους της Εκκλησίας.

Έχουμε, λοιπόν, σαφή μαρτυρία ότι ο Ιάκωβος ήταν ιστορικό πρόσωπο, πραγματικό πρόσωπο, και το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα του Ματθαίου, αλλά και οι αναφορές του Αποστόλου Παύλου, μας δείχνουν τη σπουδαιότητα της παρουσίας του Αγίου Ιακώβου, ο οποίος θεωρείται στύλος της Εκκλησίας μαζί με τον Πέτρο και τον Ιωάννη.

Από το πρόσωπο του Αγίου Ιακώβου στηρίχθηκε η Εκκλησία του Χριστού. Ομολόγησε την πίστη και νουθέτησε τον λαό του Θεού, για να τον οδηγήσει πιο κοντά στον Θεό. Οι Ιουδαίοι όμως, βλέποντας την προσέλευση πιστών που άφηναν την ειδωλολατρία εξαιτίας του κηρύγματός του, τον συνέλαβαν και του έκαναν πάρα πολλά μαρτύρια. Έπειτα, έπειτα από λιθοβολισμό, ενώ ακόμη ανέπνεε, κάποιος έδωσε το τελικό χτύπημα με ρόπαλο και έτσι τον θανάτωσαν, παραδίδοντας την ψυχή του στην Αγία Εκκλησία.

Ήταν μια προσωπικότητα μοναδική και ξεχωριστή μέσα στην πρώτη Εκκλησία του Ιησού Χριστού. Μετά το Πάθος και την Ανάσταση, συμμετείχε στην πρώτη Αποστολική Σύνοδο στα Ιεροσόλυμα και διαποίμανε την πρώτη Εκκλησία του Χριστού εκεί.

Εκτός όμως από την προσωπική του μαρτυρία, έχουμε και ένα γραπτό κείμενο δικό του, την Καθολική Επιστολή του Ιακώβου του Αδελφοθέου, που περιλαμβάνεται στην Καινή Διαθήκη. Εκεί ομιλεί για την πίστη, για την υπομονή μέσα στις θλίψεις, για την αξία της ταπείνωσης και για το καθήκον των χριστιανών να ζουν κατά Χριστόν τη ζωή τους. Μας παραδίδει επίσης και ένα από τα επτά Μυστήρια της Εκκλησίας, το Μυστήριο του Αγίου Ευχελαίου. Για πρώτη φορά βλέπουμε καταγεγραμμένη την πράξη αυτή της Εκκλησίας: όταν κάποιος ασθενεί, να καλεί τους πρεσβυτέρους της Εκκλησίας στο σπίτι του, να προσεύχονται και να τον

χρίουν με λάδι, και έτσι ο ασθενής να θεραπεύεται. Αυτό, πέρα από λειτουργική παράδοση, δείχνει ότι το Μυστήριο αυτό απαιτεί πίστη και προσευχή, ώστε να ενεργεί η χάρη του Θεού μέσα από το Άγιο Ευχέλαιο.

Εύχομαι, λοιπόν, πατέρα Ιάκωβε, η Χάρις του Θεού να σε ευλογεί, να σε ενδυναμώνει, να σε χαριτώνει και να σε στηρίζει στη διακονία σου. Να έχεις ως

αι να μαρτυρείς με τη ζωή
ώτα στη δική σου ζωή και
ρόνια πολλά κι ευλογημένα,